

[Steen Folke.]

vidstløst — nogle tendenser ud fra de gældende samfundsmæssige vilkår og registrerer så, at dette behov altså ikke ses at være der.

Nu kommer altså denne lov om generel adgangsbegrænsning over for de enkelte uddannelser. Det vil sige, ministeren kan jo stadig ikke lide at kalde det det, det er, nemlig adgangsbegrænsning; hun foretrækker betegnelser som „tilgangsregulering“ eller, som der står nu i lovforslaget, „adgangsregulering“ — det lyder lidt pænere end det her kedelige ord „adgangsbegrænsning“, men det er selvfølgelig det, der er realiteten.

Der er ingen tvivl om, at gennemførelse af en sådan adgangsbegrænsning vil medføre en øget social sortering. Denne sortering er allerede foregået op igennem hele uddannelsessystemet, inden de unge når frem til at skulle i gang med videregående uddannelser, men det er klart, at man nu vil få en ekstra sortering, og at denne sortering vil sortere dem fra de socialt dårligere stillede miljøer fra. Det kan der overhovedet ikke være tvivl om. Medvirkende til dette vil naturligvis være, at man med søvngængeragtig sikkerhed vælger karakterkriteriet som det afgørende adgangsbegrænsningskriterium. Det har en lang række uheldige konsekvenser for opbygningen af hele uddannelsessystemet. Det har virkninger tilbage i de tidligere uddannelser på gymnasietrin og lavere trin, hvor karakterræs bliver noget væsentligt i stedet for opfyldelse af en målsætning, der sigtede på at udvikle de enkelte bedst muligt.

Vi mener i VS, at skal man endelig have denne adgangsbegrænsning, hvad vi altså er modstandere af, så bør man gøre det ved lodtrækning, og hvis det eneste, man virkelig er ude på, er at regulere denne tilgang, så mener vi, at det vil være langt det rimeligste kriterium, den rimeligste måde at foretage det på. Så kan det oven i købet være, at der også slipper nogle igennem fra arbejderklassen og fra socialt dårligere stillede miljøer, og det mener vi ikke vil være nogen skade til.

I øvrigt ligger der jo i planerne her ganske klart, at man vil skære ned på de humanistiske uddannelser og på de samfundsvidenskabelige uddannelser, specielt dem, der virkelig giver mulighed for at erkende en

større samfundsmæssig sammenhæng i tingene. Det er ikke mindst fag som samfundsfag, psykologi, sociologi, man ønsker at skære ned på i første omgang. Samtidig skal der altså forsøgsvis flere til ingeniøruddannelserne, til kortere erhvervsuddannelser, erhvervsøkonomiske, erhvervsproglige osv., nogle meget kortvarige, elendige uddannelser, som vi ikke mener kan træde i stedet for de nuværende uddannelser.

Jeg vil gerne afslutningsvis spørge ministeren lidt mere præcist om hendes indstilling til dette med faget samfundsfag. I den indstilling, vi fik i udvalget, stod der, at det skulle nedlægges ved Københavns universitet. På mødet på Marienborg for en måned siden blev det modificeret til, at det skulle nedlægges som hovedfag, men opretholdes som bifag. Siden har ministeren udtalt sig på en måde, som om de kritiske bemærkninger, der kom fra udvalget, har gjort indtryk på hende, og jeg vil gerne i dag have en klar tilkendegivelse af, hvad ministeren mener om dette problem.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Allerførst vil jeg takke for de mange positive bemærkninger, der er faldet, og så skal jeg tage fat på en lang række enkeltspørgsmål, der er blevet rejst.

Allerførst vil jeg til hr. Bertel Haarder sige, at heller ikke for socialdemokratiet er adgangsbegrænsning et mål i sig selv. Det havde jeg i øvrigt ikke indtryk af at det var for noget som helst af de partier, der har haft ordet.

Jeg forstod ikke rigtig hr. Bertel Haarders indledende udtalelser. Det, der jo er tale om nu, er, at vi fortsætter en planlægning, som store dele af folketinget har været enig i. Den startede i hr. Heinesens tid, og den blev videreført af regeringen venstre. Hr. Bertel Haarder havde også nogle bemærkninger om, at det og det burde man have udført, burde man have gjort, og jeg forstår egentlig ikke, at hr. Bertel Haarder så kort tid efter, at venstre selv har haft regeringsansvaret, kan komme med den slags udtalelser.

Hr. Bertel Haarder var også inde på seminariekapaciteten. Hr. Bertel Haarder vil vide, at jeg netop arbejder med at udnytte denne kapacitet, og det har jeg også meddelt i undervisningsudvalget.